

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa,

Adam Bodnar

V.7200.8.2015.LK

**Pan
Mateusz Morawiecki
Prezes Rady Ministrów**

Od pięciu lat prowadzę z Ministerstwem Środowiska (Klimatu) oraz Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji korespondencję w sprawie braku odpowiednich regulacji związanych z ochroną akustyczną terenów mieszkaniowych, narażonych na hałas związany z organizacją imprez masowych. Impulsem, który skłonił mnie do podjęcia działań w tej materii były liczne zgłoszenia osób zamieszkujących w sąsiedztwie terenów lub obiektów (przede wszystkim stadionów), na których organizowane są różnego rodzaju wydarzenia o charakterze rozrywkowym. Analizując przepisy związane z ochroną przed nadmiernym hałasem, zwróciłem bowiem uwagę, że nie są one dostosowane do realiów związanych z organizacją imprez masowych.

Odpowiedź na kierowane przeze mnie do Ministerstwa Środowiska wystąpienia była pozytywna. Ministerstwo podzieliło mój pogląd, że należy wprowadzić do systemu prawa przepisy, które pozwalałyby na ochronę przed nadmiernym hałasem pochodzącym z imprez masowych. Rozwiązaniem istniejącego problemu mogłoby być jednoznaczne wskazanie, że w procedurze wydawania zezwolenia na organizację imprezy masowej, właściwy organ zobligowany jest brać pod uwagę konieczność minimalizacji uciążliwości dla okolicznych mieszkańców.

Wydawać by się mogło, że powinno to zaowocować sprawnym przygotowaniem projektu nowelizacji ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. z 2019 poz. 2171, z późn. zm.). Na przeszkodzie stanęło jednak stanowisko Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, które uznało, że wspomniana ustawa (znajdująca się „w kompetencjach” tego Ministerstwa), nie powinna obejmować swoim zakresem regulacji związanych z przeciwdziałaniem nadmiernej emisji hałasu.

W związku z takim stanowiskiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Klimatu poinformowało mnie, że zmiany legislacyjne w

omawianym przedmiocie nie zostaną przeprowadzone, zaś rozwiązywać problem powinny ad casu, właściwe organy jednostek samorządu terytorialnego, poprzez – jak się domyślam – odmowę wydania zezwolenia na przeprowadzenie imprezy masowej lub jej ograniczenie z powodu spodziewanego nadmiernego hałasu.

W związku z powyższym pragnę powtórzyć za kierowanymi w latach 2015-2016 pismami, że procedura wydawania zezwolenia na organizację imprez masowych nie zapewnia – w jej aktualnym kształcie – gwarancji uwzględnienia interesu osób zamieszkujących w sąsiedztwie miejsca organizacji imprezy. Bez wyraźnej, ustawowej podstawy nie sposób spodziewać się, że organy administracji odpowiedzialne za wydawanie zezwoleń będą brały pod uwagę ten interes. Odmowa wydania zezwolenia ze względu na spodziewaną nadmierną emisję hałasu jest zaś wprost wykluczona (art. 29 ust. 4 ustawy enumeratywnie wymienia podstawy odmowy wydania zezwolenia). Ta teza jest tym bardziej uzasadniona, skoro Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji w swoim stanowisku wprost wskazało, że w jego ocenie, „bezpieczeństwo imprezy masowej”, o którym traktuje ustawa nie obejmuje swoim zakresem kwestii związanych z niekorzystnym oddziaływaniem na środowisko otaczające teren imprezy.

Powyższe informacje pozwalam sobie przekazać Panu Premierowi, wraz z kopią prowadzonej przeze mnie w sprawie korespondencji. Jednocześnie, w oparciu o art. 12 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2018 r. poz. 2179, z późn. zm.), zwracam się do Pana o skorzystanie z kompetencji wynikającej z art. 148 pkt 5 Konstytucji RP i doprowadzenie do koordynacji działań obu zaangażowanych w sprawę ministerstw. Z punktu widzenia strażnika konstytucyjnych wolności i praw jednostki nie mogę bowiem zaakceptować sytuacji, w której dostrzegany przez nie problem nie jest rozwiązywany z uwagi na istniejący między nimi „spór”.

załączniki – 10 szt.